

**МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ТОРГІВЛІ
ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(Мінекономіки)**

вул. М. Грушевського 12/2, м. Київ, 01008 тел. (044)200-47-53, факс (044)253-63-71
E-mail: meconomy@me.gov.ua, http://www.me.gov.ua, код ЄДРПОУ 37508596

№ _____

На № _____ від _____

**Державна регуляторна служба
України**

*Щодо погодження
проекту Закону України*

В додаток до листа від 13.01.20 № 2902-02/1510-03 Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України надсилає доопрацьований за підсумками робочої зустрічі проект Закону України “Про Фонд часткового гарантування кредитів в сільському господарстві” та, відповідно до Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”, просить надати рішення про погодження зазначеного проекту.

Додатки: 1. Проект Закону на 13 арк. в 1 прим.
2. Аналіз регуляторного впливу на 15 арк. в 1 прим.

Виконувач обов'язків Міністра

Павло КУХТА

Прудка2795335

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 20B4E4ED0D30998C040000005A792C00C73F7900

Підписувач Кухта Павло Андрійович

Дійсний з 11.09.2019 0:00 по 11.09.2021 0:00

Мінекономіки

2901-02/3520-03 від 23.01.2020

0.31

№ 431/1/19-20 від 24.01.2020

Державна регуляторна служба

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Фонд часткового гарантування кредитів в сільському господарстві

Цей Закон визначає особливості створення та діяльності Фонду часткового гарантування кредитів в сільському господарстві, встановлює порядок визначення критеріїв щодо суб'єктів підприємництва та фінансових установ, зобов'язання за кредитними договорами між якими можуть гарантуватися Фондом часткового гарантування кредитів в сільському господарстві.

Стаття 1. Правовий статус Фонду часткового гарантування кредитів у сільському господарстві

1. Фонд часткового гарантування кредитів у сільському господарстві (далі – Фонд) є спеціалізованою небанківською фінансовою установою, яка виконує функції забезпечення підтримки малих і середніх суб'єктів підприємництва, що здійснюють діяльність у сільському господарстві, шляхом гарантування виконання зобов'язань таких суб'єктів за кредитними договорами.

2. Фонд створюється державою в особі Кабінету Міністрів України.

3. Учасниками Фонду можуть бути держава та юридичні особи.

4. Фонд має відокремлене майно, яке є об'єктом права державної власності і перебуває у його господарському віданні, самостійний баланс та рахунки в установах банків. Фонд має право мати власне майно.

5. Фонд може бути одержувачем бюджетних коштів.

Стаття 2. Мета та основне завдання Фонду

1. Метою діяльності Фонду є підтримка малих і середніх суб'єктів підприємництва, що здійснюють первинне виробництво сільськогосподарської продукції, шляхом гарантування виконання зобов'язань таких суб'єктів за кредитними договорами з метою створення умов для стабільного функціонування ринку землі та сільського господарства в Україні.

2. Завданням Фонду є надання часткових гарантій за кредитними зобов'язаннями малих і середніх суб'єктів підприємництва, що здійснюють діяльність у сільському господарстві.

Стаття 3. Статут Фонду

1. Установчим документом Фонду є Статут.

2. Загальні збори учасників Фонду затверджують Статут Фонду та вносять зміни до нього.

3. У статуті Фонду зазначається:

1) повне та скорочене найменування;

- 2) розмір статутного капіталу, порядок його збільшення та зменшення;
- 3) органи управління, їхня компетенція, порядок скликання та прийняття ними рішень;
- 4) порядок вступу до Фонду та виходу з нього;
- 5) порядок припинення Фонду;
- 6) порядок внесення змін до статуту;
- 7) інші положення, що не суперечать законодавству України.

Стаття 4. Статутний капітал Фонду

1. Статутний капітал Фонду формується за рахунок коштів його учасників.
2. Розмір статутного капіталу визначається у статуті Фонду.
3. Збільшення статутного капіталу Фонду допускається лише після внесення всіма учасниками своїх вкладів у повному обсязі.
4. Учасник Фонду має право продати або відступити в будь-який інший спосіб свою частку або її частину у статутному капіталі Фонду відповідно до статуту Фонду. Учасники Фонду мають переважне право на придбання частки іншого учасника.
5. Учасники Фонду, які не повністю внесли вклади до статутного капіталу Фонду, несуть солідарну відповідальність за його зобов'язаннями у межах вартості невнесеної частини вкладу кожного з учасників.

Стаття 5. Права та обов'язки учасників Фонду

1. Учасники Фонду мають такі права:
 - 1) брати участь в управлінні Фондом у порядку, передбаченому цим Законом;
 - 2) отримувати інформацію про господарську діяльність Фонду;
 - 3) брати участь у розподілі прибутку;
 - 4) відступити свою частку або її частину у статутному капіталі Фонду відповідно до частини четвертої статті 4 цього Закону;
 - 5) отримати у разі ліквідації Фонду частину майна, що залишилася після розрахунків з кредиторами, або його вартість.
 - 6) інші права, передбачені цим Законом та статутом Фонду.
2. Учасники Фонду зобов'язані:
 - 1) виконувати рішення Загальних зборів учасників та Ради Фонду.
 - 2) виконувати обов'язки, встановлені цим Законом та статутом Фонду.

Стаття 6. Виплата дивідендів учасникам Фонду

1. Виплата дивідендів здійснюється за рахунок чистого прибутку Фонду особам, які були учасниками Фонду на день прийняття рішення про виплату дивідендів, пропорційно до розміру їхніх часток. Порядок формування чистого прибутку визначається Статутом Фонду.
2. Фонд виплачує дивіденди грошовими коштами.
3. Дивіденди виплачуються за період, передбачений Статутом, який має бути кратним кварталу.

4. Рішення про виплату дивідендів має відповідати вимогам уповноваженого органу, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг.

5. Виплата дивідендів здійснюється у строк, що не перевищує шість місяців з дня прийняття рішення про їх виплату, якщо інше не передбачено статутом Фонду.

6. Фонд не має права приймати рішення про виплату дивідендів або/та виплачувати дивіденди, якщо майна Фонду недостатньо для задоволення вимог кредиторів за зобов'язаннями, строк виконання яких настав, або буде недостатньо внаслідок прийняття рішення про виплату дивідендів чи здійснення виплати.

7. Статутом Фонду можуть додатково передбачатися інші умови, за яких не можуть приймати рішення про виплату дивідендів або/та за яких дивіденди не можуть виплачуватися.

8. Фонд не має права виплачувати дивіденди учаснику, який повністю не вніс свій вклад.

Стаття 7. Органи управління Фонду

1. Органами управління Фонду є Загальні збори учасників, Рада та Правління Фонду.

2. Загальні збори учасників Фонду є вищим органом управління Фонду.

3. Рада Фонду є органом управління Фонду.

4. Правління Фонду є виконавчим органом Фонду.

Стаття 8. Загальні збори учасників Фонду

1. До повноважень Загальних зборів учасників Фонду належить:

1) затвердження статуту та внесення змін до нього;

2) зміна розміру статутного капіталу та рішення про вступ нових учасників до Фонду за пропозицією Ради Фонду;

3) визначення основних (стратегічних) напрямів діяльності Фонду;

4) затвердження стратегії розвитку Фонду на три роки;

5) визначення додаткових критеріїв щодо малих і середніх суб'єктів підприємництва, кредитні зобов'язання яких гарантуються Фондом;

6) припинення Фонду;

7) розподіл чистого прибутку, одержаного в результаті фінансово-господарської діяльності Фонду;

8) затвердження розміру річних дивідендів;

9) затвердження річного звіту Фонду;

10) розгляд та затвердження звіту Ради Фонду;

11) вирішення інших питань, віднесених до їх компетенції законодавством України.

2. Кожен учасник Загальних зборів учасників Фонду має кількість голосів, пропорційну до розміру його частки у статутному капіталі Фонду.

3. Якщо держава є єдиним учасником Фонду, рішення з питань, що

належать до повноважень Загальних зборів учасників Фонду, приймаються засновником.

Стаття 9. Повноваження Ради Фонду

1. Рада Фонду створюється у складі п'яти осіб, крім випадку, передбаченого абзацом третім частини третьої цієї статті. Одним членом Ради Фонду є представник держави. Чотири члени Ради Фонду є незалежними.

2. Строк повноважень Ради Фонду становить три роки.

Одна особа не може займати посаду члена Ради Фонду більше ніж два строки поспіль.

3. Учасник або група учасників, частка яких у статутному капіталі Фонду перевищує 25 відсотків, має право призначити до складу Ради Фонду свого представника. Держава та учасники, частка держави у статутному капіталі яких становить не менше 50 відсотків, мають право разом призначити до Ради Фонду лише одного представника.

У разі якщо учасник або кілька учасників, частка у статутному капіталі Фонду яких перевищує 25 відсотків, прийняли рішення про призначення представника до Ради Фонду, кількість незалежних членів Ради Фонду зменшується шляхом виключення зі складу Ради Фонду незалежного члена Ради, який перебуває у складі Ради найбільший строк. У разі, якщо два та більше незалежних членів Ради Фонду перебувають на посаді однаковий строк, то кількість незалежних членів Ради Фонду зменшується шляхом виключення зі складу Ради Фонду члена Ради, який має найменший досвід на ринках фінансових послуг.

У разі якщо кількість незалежних членів Ради Фонду стає меншою від кількості членів Ради Фонду, що є представниками учасників, кількість осіб, що входять до складу Ради Фонду, збільшується до семи за рахунок дообрання незалежних членів Ради.

4. Представник держави у Раді Фонду призначається Кабінетом Міністрів України.

5. Члени Ради Фонду набувають своїх повноважень з моменту, передбаченого цивільно-правовим договором між ними та Фондом. Протягом трьох робочих днів з дня укладення договору між членом Ради та Фондом, Голова Ради Фонду зобов'язаний повідомити уповноважений орган, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, про дату початку виконання своїх повноважень членом Ради Фонду. Уповноважений орган, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, повинен погодити або відмовити у погодженні кандидатури члена Ради Фонду.

Член Ради Фонду приступає до виконання своїх повноважень незалежно від погодження або відмови у погодженні кандидатури члена Ради Фонду крім випадку, якщо відмова у погодженні отримана раніше дати початку виконання повноважень члена Ради Фонду.

Відсутність відмови уповноваженого органу, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, протягом 30 днів з дати отримання

повідомлення вважається погодженням кандидатури члена Фонду. Відмова у погодженні кандидатури члена Ради Фонду повинна містити обґрунтування причин такої відмови.

У разі відмови у погодженні кандидатури члена Ради Фонду проводиться новий конкурс на посаду незалежного члена Ради Фонду або учасник зобов'язаний протягом 10 днів призначити іншого представника. Член Ради Фонду, кандидатура якого не погоджена Уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, виконує свої повноваження до призначення на його посаду іншого члена Ради Фонду за умови, що він приступив до виконання своїх повноважень до моменту отримання відмови.

6. Кабінет Міністрів України забезпечує проведення конкурсу з відбору незалежних членів Ради Фонду за дев'яносто днів до дня завершення строку повноважень незалежних членів Ради Фонду або протягом дев'яноста днів з дня дострокового припинення повноважень незалежного члена Ради Фонду.

Кабінет Міністрів України для проведення конкурсу на посади незалежних членів Ради Фонду утворює конкурсну комісію у складі трьох представників Кабінету Міністрів України та двох представників міжнародних асоціацій за їхньою згодою. Представники міжнародних фінансових організацій можуть брати участь у роботі конкурсної комісії з правом дорадчого голосу.

Конкурсна комісія обирає незалежних членів Ради Фонду за конкурсом у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, виключно із числа кандидатів, відібраних за конкурсом агентством працевлаштування. Незалежні члени Ради Фонду призначаються на посади рішенням Загальних зборів учасників Фонду.

Витрати на проведення конкурсу з відбору незалежних членів Ради Фонду несе Фонд.

Порядок проведення конкурсу з відбору незалежних членів Ради Фонду затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Розмір винагороди членів Ради Фонду встановлюється загальними зборами учасників Фонду за рекомендацією агентства працевлаштування, яке не брало участь у відборі кандидатів на посади незалежних членів Ради Фонду.

8. Агентство працевлаштування, яке відбирають кандидатів на посади незалежних членів Ради Фонду, та агентство працевлаштування, яке рекомендує розмір винагороди членам Ради Фонду, повинні мати не менш як десять років міжнародного досвіду пошуку керівників фінансових установ.

9. Агентства працевлаштування обираються в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

10. Вартість послуг агентства працевлаштування, яке рекомендує розмір винагороди членам Ради Фонду, визначається в договорі з Фондом фіксованою грошовою сумою.

11. Рада є колегіальним органом управління Фонду, що в межах своєї компетенції здійснює управління Фондом, а також контролює та регулює діяльність Правління Фонду з метою виконання стратегії розвитку Фонду. Рада Фонду діє в інтересах Фонду.

12. До виключної компетенції Ради Фонду належить:

- 1) розробка та затвердження стратегії розвитку Фонду на три роки та подання її на схвалення Загальним зборам учасників Фонду;
- 2) внесення пропозиції Загальним зборам учасників Фонду про зміну розміру статутного капіталу та про вступ нових учасників;
- 3) затвердження звіту Правління Фонду про діяльність Фонду за звітний рік;
- 4) затвердження положення про Раду Фонду та Правління Фонду;
- 5) затвердження положення про інвестиційну політику та внутрішній аудит;
- 6) визначення кількісного складу Правління Фонду, призначення та звільнення з посад Голови та членів Правління Фонду;
- 7) затвердження умов контрактів, що укладаються з Головою правління та членами правління;
- 8) встановлення критеріїв відбору зовнішнього аудитора Фонду;
- 9) визначення зовнішнього аудитора для проведення аудиторської перевірки Фонду щорічно;
- 10) затвердження заходів за результатами розгляду висновків зовнішнього та внутрішнього аудиту;
- 11) затвердження положення про порядок надання гарантій Фондом;
- 12) встановлення критеріїв щодо фінансових установ, перед якими здійснюється гарантування за кредитними зобов'язаннями;
- 13) надання згоди на вчинення правочину Фондом якщо ринкова вартість майна, робіт або послуг, що є його предметом, становить 10 і більше відсотків вартості власного капіталу Фонду, за даними останньої річної фінансової звітності;
- 14) визначення переліку інформації, яка публікується на офіційній сторінці Фонду в мережі Інтернет;
- 15) вирішення інших питань, віднесених до її компетенції законодавством України.

13. Рада Фонду має право отримувати від Правління Фонду будь-яку інформацію про діяльність Фонду, необхідну для здійснення її повноважень.

14. Після визначення Загальними зборами учасників Фонду основних (стратегічних) напрямів діяльності Фонду Рада Фонду повинна забезпечити розроблення та затвердити стратегію розвитку Фонду на три роки і передати її на схвалення Загальних зборів учасників Фонду в порядку, встановленому Статутом Фонду та положенням про Раду Фонду. Стратегія розвитку Фонду передбачає досягнення визначених Загальними зборами учасників Фонду основних (стратегічних) напрямів діяльності Фонду та містить очікувані показники результатів діяльності Фонду. Загальні збори учасників Фонду відмовляють у схваленні стратегії розвитку Фонду у разі невідповідності стратегії визначеним Загальними зборами Фонду основним (стратегічним) напрямам діяльності Фонду або наявності суттєвих недоліків, що можуть перешкодити ефективному виконанню стратегії. У разі несхвалення стратегії

розвитку Фонду Загальні збори учасників Фонду повертають її Раді Фонду на доопрацювання із зазначенням конкретних зауважень та заперечень. У разі повторного несхвалення стратегії розвитку Фонду Загальні збори Фонду мають право припинити повноваження всього складу Ради Фонду, при цьому підстави несхвалення стратегії розвитку Фонду повинні бути опубліковані Загальними зборами учасників Фонду.

15. Повноваження члена Ради Фонду можуть бути припинені достроково виключно з таких підстав:

1) невиконання стратегії розвитку Фонду, що підтверджується результатами щорічного оцінювання, яке проводиться в порядку, визначеному Загальними зборами учасників Фонду;

2) повторне несхвалення Загальними зборами учасників Фонду стратегії розвитку Фонду, затвердженої Радою Фонду;

3) виявлення факту невідповідності члена Ради Фонду вимогам, встановленим цим Законом;

4) на вимогу не менше трьох членів Ради Фонду або уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, в разі, якщо член Ради Фонду неналежним чином виконує свої посадові обов'язки або не відповідає вимогам щодо професійної придатності та ділової репутації;

5) подання членом Ради Фонду особистої письмової заяви про припинення повноважень за власним бажанням, за умови, що така заява подається не пізніше ніж за два тижні до припинення повноважень;

6) подання членом Ради Фонду особистої письмової заяви про припинення повноважень у зв'язку з неможливістю виконувати свої повноваження за станом здоров'я;

7) набрання законної сили вироком суду щодо нього;

8) набрання щодо члена Ради Фонду законної сили судовим рішенням про притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією;

9) смерть члена Ради Фонду, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім або оголошення померлим;

10) відкликання учасником Фонду свого представника;

11) при настанні обставин, які передбачені абзацом другим частини третьої цієї статті щодо незалежних членів Ради Фонду.

16. Рішення про дострокове припинення повноважень члена Ради Фонду з підстав, передбачених пунктами 1-4 цієї частини, приймається Загальними зборами учасників Фонду, при цьому рішення про дострокове припинення повноважень з підстав, передбачених пунктами 1 і 2 цієї частини, приймається лише щодо всього складу Ради Фонду. Повноваження члена Ради Фонду достроково припиняються з підстав, передбачених пунктами 5-11 цієї частини, з настанням відповідних обставин.

У разі припинення повноважень члена Ради Фонду, який є представником учасника, такий учасник протягом 30 днів з дня припинення повноважень

попереднього представника призначає до складу Ради Фонду нового представника.

У разі дострокового припинення повноважень незалежного члена Ради Фонду новий член Ради Фонду обирається у порядку, передбаченому частиною десятою цієї статті.

17. Загальні збори учасників Фонду зобов'язані розпочати конкурсний відбір претендентів на посади незалежних членів Ради Фонду не пізніше ніж за чотири місяці до закінчення строку повноважень Ради Фонду. У разі якщо після закінчення строку повноважень Ради Фонду Загальними зборами учасників Фонду не прийнято рішення про призначення нового складу Ради Фонду, Рада Фонду продовжує виконувати свої повноваження до призначення її нового складу.

18. Раду Фонду очолює голова, який обирається Радою Фонду з числа її незалежних членів. До обрання голови його обов'язки виконує член Ради Фонду, який є представником держави.

19. Формою роботи Ради Фонду є засідання. Статутом Фонду може бути передбачено випадки та порядок прийняття Радою Фонду рішення шляхом проведення заочного голосування. Засідання Ради Фонду проводяться в міру необхідності з періодичністю, визначеною статутом, але не рідше одного разу на квартал.

20. Засідання Ради Фонду скликаються за ініціативою голови Ради Фонду або на вимогу члена Ради Фонду, Правління Фонду, інших осіб, визначених статутом Фонду. Ініціатори засідання Ради Фонду вносять питання до порядку денного такого засідання.

21. Засідання Ради Фонду є правоможним за умови участі в ньому не менше 2/3 членів Ради Фонду.

22. Рішення Ради Фонду приймається простою більшістю голосів членів Ради Фонду, які беруть участь у засіданні, якщо для прийняття рішення Статутом Фонду не встановлюється більша кількість голосів.

23. Кожен член Ради Фонду має один голос. Статутом Фонду може передбачатися право вирішального голосу голови Ради Фонду у разі рівного розподілу голосів.

24. Член Ради Фонду повинен виконувати свої обов'язки особисто і не може передавати свої повноваження іншій особі.

25. Члени Ради Фонду мають право на винагороду своєї діяльності за рахунок Фонду, якщо інше не передбачено законодавством України. Порядок виплати винагороди визначатиметься цим Законом, Статутом, а також цивільно-правовим договором, що укладається з членом Ради Фонду.

Стаття 10. Вимоги до членів Ради Фонду

1. Члени Ради Фонду повинні відповідати вимогам цього Закону та нормативно-правових актів уповноваженого органу, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, щодо професійних вимог керівників фінансових установ. Не допускається призначення особи на посаду члена Ради

Фонду, якщо таке призначення може призвести до конфлікту інтересів.

2. Членами Ради Фонду можуть бути особи, які мають вищу освіту, досвід роботи у фінансовому секторі не менше п'яти років у сукупності, у тому числі на керівних посадах фінансових установ не менше трьох років.

Кабінет Міністрів України має право встановлювати додаткові вимоги до кандидатів на посади членів Ради Фонду.

3. Не може бути членом Ради Фонду особа, яка має судимість за вчинення умисного злочину, не погашену і не зняту у встановленому законом порядку.

4. Не може бути незалежним членом Ради Фонду:

1) особа, яка протягом будь-якого періоду за останні п'ять років, що передували її призначенню до Ради Фонду, була керівником або працівником Фонду, крім незалежного члена Ради Фонду;

2) особа, яка мала протягом останнього року, що передували її призначенню до Ради Фонду, істотні господарські або цивільно-правові відносини з Фондом або була власником істотної участі, кінцевим бенефіціаром або посадовою особою юридичної особи, яка мала такі відносини з Фондом. Істотними господарськими та цивільно-правовими відносинами є відносини, внаслідок яких особа отримала або має право отримати грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального характеру, які перевищують 5 відсотків доходів такої особи за попередній звітний рік;

3) особа, яка є членом виконавчого органу юридичної особи, членом наглядової ради якої є будь-який керівник Фонду;

4) особа, яка є власником істотної участі, кінцевим бенефіціаром, керівником, членом наглядової ради або працівником юридичної особи, яка має можливість впливати на управління або діяльність Фонду;

5) особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, згідно з переліком, наведеним у пункті 1 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції", під час перебування на вказаних посадах, а також протягом трьох років після звільнення;

6) особа, яка протягом будь-якого періоду за останні три роки, що передували її призначенню до Ради Фонду, була службовою особою, яка займає або займала відповідальне та особливо відповідальне становище. Термін "службові особи, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище" вживається у значенні, наведеному в примітці до статті 50 Закону України "Про запобігання корупції";

7) особа, яка брала участь у зовнішньому аудиті Фонду протягом будь-якого періоду за останніх три роки, що передували її призначенню до Ради Фонду;

8) особа, яка входила до складу наглядової ради, виконавчого органу, контролюючого органу, іншого органу фінансової установи, якщо утворення такого органу було передбачено установчим документом фінансової установи, або яка була внутрішнім аудитором, головним бухгалтером у такій фінансовій установі протягом будь-якого періоду за останні три роки до визнання

фінансової установи неплатоспроможною;

9) близька особа з особами, зазначеними у пунктах 1-8 цієї частини, якщо призначення та перебування цієї особи на посаді члена Ради Фонду призведе до конфлікту інтересів. Термін “близька особа” вживається у значенні, наведеному в Законі України “Про запобігання корупції”.

Незалежний член Ради Фонду не може бути афілійованою особою учасника Фонду. Термін “афілійовані особи” вживається у значенні, наведеному у Законі України “Про акціонерні товариства”.

Стаття 11. Правління Фонду

1. Правління Фонду здійснює управління поточною діяльністю Фонду.

2. До компетенції Правління Фонду належить вирішення всіх питань, пов'язаних з управлінням поточною діяльністю Фонду, крім питань, що належать до виключної компетенції Загальних зборів учасників та Ради Фонду.

3. Правління Фонду підзвітне Раді Фонду та виконує її рішення.

4. Правління Фонду діє від імені Фонду у межах, встановлених цим Законом, статутом Фонду.

5. Від імені Фонду контракт з головою Правління підписує голова Ради Фонду.

6. Розподіл повноважень між членами Правління Фонду здійснюється рішенням Правління.

7. Кожний член Правління Фонду має право вимагати проведення засідання Правління та вносити питання до порядку денного засідання.

8. Засідання Правління Фонду проводяться в міру необхідності з періодичністю, визначеною статутом, але не рідше одного разу на місяць.

9. Повноваження Правління Фонду припиняються за рішенням Ради Фонду з одночасним прийняттям рішення про призначення нового голови Правління Фонду.

Стаття 12. Відповідальність учасників Фонду, членів Ради та Правління Фонду

1. Учасники Фонду, члени Ради Фонду та члени Правління Фонду за порушення вимог законодавства, здійснення ризикових операцій, які загрожують інтересам Фонду, або доведення Фонду до неплатоспроможності несуть цивільно-правову, адміністративну та кримінальну відповідальність.

Стаття 13. Види та умови діяльності Фонду

1. Основним видом діяльності Фонду є надання часткових гарантій за кредитними зобов'язаннями малих і середніх суб'єктів підприємництва, що здійснюють діяльність у сільському господарстві.

Фонд має право розміщувати тимчасово вільні кошти відповідно до положення про інвестиційну політику, яке затверджується Радою Фонду.

2. Гарантії надаються лише за кредитами, наданими фінансовими установами, які уклали договір про співпрацю з Фондом та відповідають

критеріям прийнятності, затвердженим Радою Фонду.

3. Порядок надання гарантій та максимальна сума гарантій Фонду перед однією фінансовою установою у поточному фінансовому році, визначається положенням, затвердженим Радою Фонду.

4. Якщо протягом будь-яких 12 місяців поспіль фінансова установа вимагає від Фонду сплатити грошову суму за порушеними суб'єктами підприємництва перед фінансовими установами зобов'язаннями у розмірі, що перевищує 20 відсотків від суми усіх діючих гарантій, отриманих цією фінансовою установою, така фінансова установа не має права отримувати від Фонду нові гарантії за зобов'язаннями своїх позичальників протягом наступних 12 місяців.

5. У випадках, якщо фінансова установа отримала менше 10 гарантій від Фонду та вимагає сплатити грошову суму за порушеними суб'єктами підприємництва перед фінансовими установами зобов'язаннями у розмірі, що перевищує 20 відсотків від суми усіх діючих гарантій, отриманих цією фінансовою установою, Рада Фонду може встановити строк, на який видача нових гарантій такій фінансовій установі призупиняється.

6. Після закінчення строку призупинення надання гарантій, фінансова установа зможе отримувати нові гарантії від Фонду.

Стаття 14. Порядок визначення критеріїв щодо суб'єктів підприємництва та фінансових установ

1. Для цілей цього Закону критерієм для суб'єктів підприємництва, які мають право на часткове гарантування виконання зобов'язань за кредитними договорами, є малі та середні суб'єктами підприємництва, у власності та/або користуванні яких перебувають землі сільськогосподарського призначення у обсягах, що не перевищують 500 гектарів.

Суб'єктами підприємництва, які мають право на часткове гарантування виконання зобов'язань за кредитними договорами є юридичні особи, фізичні особи-підприємці, які здійснюють свою діяльність у галузі сільського господарства.

2. Критерії прийнятності щодо фінансових установ, які надали кредити та зобов'язання перед якими гарантуються Фондом, затверджуються Радою Фонду.

Стаття 15. Джерела фінансування Фонду

1. Джерелами фінансування Фонду є:

кошти, передані до статутного капіталу Фонду;

дохід від фінансово-господарської діяльності;

кошти, отримані від третіх осіб на поворотній основі за погодженням уповноваженого органу, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг;

бюджетні кошти в разі передбачення їх законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

інші джерела, не заборонені законодавством.

Стаття 16. Внутрішній аудит Фонду

1. У Фонді діє внутрішній аудит.

2. Внутрішній аудитор призначається та звільняється з посади Радою Фонду. Внутрішній аудитор у своїй діяльності підзвітний Раді Фонду. Повноваження внутрішнього аудитора визначається Статутом Фонду.

3. Внутрішній аудитор надає звіти станом на 01 січня та 01 липня Раді Фонду з висновками та пропозиціями щодо питань, віднесених до його повноважень, не пізніше одного місяця після настання відповідного строку. Звіти внутрішнього аудитора підлягають затвердженню Радою Фонду.

Стаття 17. Розкриття інформації Фондом

1. Річний звіт, який включає звіт про діяльність Фонду за звітний рік та фінансову звітність, оприлюднюється на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет не пізніше 01 квітня наступного за звітним року.

2. Фонд щомісячно публікує на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет інформацію про умови надання Фондом гарантій, про осіб, яким надані гарантії та суми таких гарантій, а також про виплати за наданими гарантіями. Перелік іншої інформації, яка публікується на офіційній сторінці Фонду в мережі Інтернет, визначається Радою Фонду.

Стаття 18. Взаємовідносини держави та Фонду

1. Держава не втручається у фінансово-господарську діяльність Фонду.

2. Уповноважений орган, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, здійснює регулювання, у тому числі ліцензування, та нагляд за діяльністю Фонду.

Стаття 19. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456; 2016 р., № 3, ст. 25) частину другу статті 3 доповнити абзацом шостим такого змісту: «Особливості управління Фондом часткового гарантування кредитів в сільському господарстві визначаються Законом України «Про Фонд часткового гарантування кредитів в сільському господарстві»;

2) пункт 13.1 статті 13 Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» (Відомості Верховної Ради України, 2004, № 49, ст. 527; 2009 р., № 43, ст. 638; 2012 р., № 31, ст. 383):

після слів «агропромислового комплексу» доповнити словом «здійснюється»;

слова «та компенсації лізингових платежів» замінити словами

«компенсації лізингових платежів та гарантування виконання зобов'язань за кредитними договорами»;

доповнити підпунктом 13.1.3 такого змісту:

«13.1.3. Державна підтримка малих і середніх суб'єктів підприємництва, що здійснюють діяльність у сільському господарстві, може надаватися Фондом часткового гарантування кредитів у сільському господарстві шляхом часткового гарантування фінансовим установам виконання зобов'язань таких суб'єктів за кредитними договорами відповідно до Закону України «Про Фонд часткового гарантування кредитів у сільському господарстві».

3. Кабінету Міністрів України:

1) протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом:

утворити Фонд часткового гарантування кредитів у сільському господарстві, забезпечити формування та сплату його статутного капіталу;

прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;

2) протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

до проекту Закону України «Про Фонд часткового гарантування кредитів в сільському господарстві»

I. Визначення проблеми

Скасування мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення спричинить попит на купівлю таких земель виробниками сільськогосподарської продукції. Однак у зв'язку з обмеженим доступом до фінансування не всі сільськогосподарські товаровиробники мають необхідні ресурси для придбання земель сільськогосподарського призначення:

1. Досвід банківського кредитування підприємств аграрної галузі в Україні свідчить, що банки не зацікавлені працювати з сільськогосподарськими виробниками, які мають в обробітку земельні ділянки менші за 500 га. Вважається, що таке кредитування має неприйнятно високий ризик. Разом з тим, немає статистичних даних про виконання кредитних зобов'язань цієї категорією сільськогосподарських виробників, на підставі яких можна було би обґрунтовано розрахувати ризик. У зв'язку з цим, загальноприйняте уявлення про ризик може значно перевищувати фактичний кредитний ризик. Забезпечення виконання кредитних зобов'язань гарантіями дозволить кредиторам збалансувати свою оцінку кредитного ризику, доки не з'являться статистичні дані для об'єктивної оцінки фактичного ризику.

2. Кредитори мають мало досвіду кредитування малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції. У зв'язку з недостатнім розумінням кредитними працівниками витрат та ризиків сільськогосподарського товаровиробництва оцінка кредитного ризику потребує значного часу. Як наслідок, вартість операційних витрат для банку зростає, що тягне за собою здорогшання кредиту.

3. Багато малих, у тому числі мікро (відповідно до статті 55 Господарського кодексу України), та середніх виробників сільськогосподарської продукції не знайомі з процедурою кредитування банківських та небанківських фінансових установ, оскільки віддавали перевагу позичкам від сім'ї, знайомих або великих сільськогосподарських товаровиробників, якщо такі позички взагалі використовувалися. Як наслідок, такі виробники не усвідомлюють вартості їхніх активів для цілей забезпечення зобов'язань і менш схильні до банківського кредитування.

4. На перших етапах використання сільськогосподарської землі як застави може включати важко передбачувані ризики. Загалом банки готові кредитувати під заставу земель сільськогосподарського призначення. Однак новий ринок сільськогосподарських земель матиме дві невизначеності:

1) стабільність цін на землю протягом перших кілька років, у зв'язку тим, що попередньо не існувало функціонуючого ринку землі;

2) відсутність статистики щодо рівня невиконання зобов'язань за кредитними договорами протягом перших кількох років після зняття мораторію, а також не випробувані практикою порядки звернення стягнення на

земельні ділянки сільськогосподарського призначення у випадку невиконання або неналежного виконання позичальниками своїх зобов'язань за кредитними договорами, а також відсутність перевіреної практикою інформації про вартість такого стягнення.

Ці дві невизначеності впливатимуть на оцінку банками земельних ділянок як застави. У випадку прийняття такої застави, банки зменшуватимуть коефіцієнт забезпечення до 35% від ціни земельної ділянки. Інструмент часткового гарантування означатиме додаткове забезпечення виконання зобов'язань за кредитними договорами і дозволить збільшити коефіцієнт забезпечення до 75-80%.

Інформацію про основні групи (підгрупи), на які проблема справляє негативний вплив, наведено у таблиці.

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни		x
Держава	x	
Суб'єкти господарювання,	x	
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	x	
у тому числі, суб'єкти, які здійснюють господарську діяльність, пов'язану з наданням послуг, що становлять загальний економічний інтерес, у частині компенсації обґрунтованих витрат на надання таких послуг	x	

II. Цілі державного регулювання

Для забезпечення доступу малих, у тому числі мікро, та середніх виробників сільськогосподарської продукції до фінансування банками та іншими фінансовими установами пропонується створити фінансову установу, яка б надавала часткові гарантії для визначеної цільової групи. Часткове гарантування покриє певну частину збитків, понесених фінансовими установами у випадку невиконання виробниками сільськогосподарської продукції своїх зобов'язань за кредитними договорами.

Концепція часткового гарантування має на меті замінити або доповнити заставу позичальників, зменшити ризик кредитування визначеної цільової групи і таким чином стимулювати банки кредитувати малих, у тому числі мікро, та середніх виробників сільськогосподарської продукції. Інструмент часткового фінансування дозволить залучити до восьми гривень банківського фінансування на кожен гривню, закладену у статутний капітал запропонованої фінансової установи.

На першому етапі пропонується запровадити інструмент часткового гарантування в основному спрямований на придбання земель сільськогосподарського призначення малими та середніми виробниками сільськогосподарської продукції. Разом з тим, інструмент є універсальним і буде передбачати розширене цільове призначення кредиту на покупку не лише

земельної ділянки, але і на придбання обладнання, техніки, здійснення інвестиційних проектів.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Як альтернативу до запропонованого регулювання можна розглянути так званий «status quo», тобто збереження чинного регулювання зазначених питань, а також постійного надання часткових гарантій суб'єктам малого та середнього підприємництва за рахунок державного бюджету:

Вид альтернативи	Опис альтернативи
1. Альтернатива	Залишення існуючої ситуації без змін
2. Альтернатива	Видача часткових державних гарантій з Державного бюджету
3. Альтернатива	Створення Фонду часткового гарантування кредитів

Альтернатива 1:

Якщо після зняття мораторію на продаж земельних ділянок сільськогосподарського призначення не створювати механізму часткового гарантування кредитів для малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції, то виникнуть наступні труднощі:

1) проблема ліквідності банків: проведені з банками бесіди показали що пріоритетом для банків після зняття мораторію на продаж земельних ділянок сільськогосподарського призначення будуть їх поточні великі клієнти, які мають на праві власності та користуванні більше 2 000 гектарів. Відсутність додаткової ліквідності залишить малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції без кредитів;

2) високі ризики для банків: малі та середні виробники сільськогосподарської продукції для банків сьогодні є клієнтами з підвищеним ризиком, у яких, як правило, немає фінансових звітів і кредитної історії, їх фінансова грамотність мінімальна і через високі витрати фінансова вигода мати такого ризикованого клієнта для банків мінімальна. Через ці ризики банки не будуть зацікавлені працювати з такими позичальниками;

3) відсутність ліквідної застави: у малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції бракує земельних ділянок для передачі їх в заставу банкам під видачу банками кредитів.

Відсутність будь-якого механізму часткового гарантування кредитів малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції перед банками та іншими фінансовими установами позбавляє доступу таких виробників до

тривалого кредитування для придбання земельних ділянок сільськогосподарського призначення в процесі запровадження земельної реформи в Україні.

Виробникам сільськогосподарської продукції, які мають менше 500 га земля на даний момент, банки не заінтересовані надавати кредити по причині незабезпеченості таких кредитів. Це призведе до різкого зниження економічної активності в сільській місцевості самими людьми. Розвиток господарської діяльності з вироблення сільськогосподарської продукції забезпечуватиметься великими агропідприємствами, які не можуть гнучко реагувати на потреби економіки.

Альтернатива 2:

Організація процесу надання часткових гарантій за кредитами малим та середнім виробникам сільськогосподарської продукції самою державою, без їх повернення, призведе до щорічних витрат коштів з державного бюджету, а також означатиме концентрацію рішень і управління в одних (державних) руках, а це автоматично створює поле для політичного впливу.

При цьому:

1) відсутність міжнародних стандартів корпоративного управління і управління ризиками не дозволяє залучити додаткові фінансові ресурси міжнародних фінансових організацій;

2) державний бюджет на кожен рік повинен передбачати наявність грошових коштів для виконання гарантій, виданих у попередні роки в необхідному обсязі;

3) перевищення зобов'язань держави за виданими гарантіями, у разі неповернення позичальниками кредитів, спричинить значні фіскальні витрати для держави.

Альтернатива 3:

Створення Фонду часткового гарантування кредитів передбачає виділення коштів з Державного бюджету у 2020 році в сумі 240 млн. грн.

Малі та середні виробники сільськогосподарської продукції отримають доступ до фінансування, який не мали до цього, оскільки ризик банків щодо неповернення кредитів буде розділений з Фондом навпіл. Гарантія Фонду за кредитами становитиме 50 відсотків, що дозволить банкам та іншим фінансовим установам більш вільно розглядати малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції як потенційних клієнтів, в ситуаціях де зазвичай було б недостатньо застави для забезпечення виконання кредитних зобов'язань, відсутність фінансових звітів і кредитної історії, а фінансова грамотність клієнтів мінімальна.

При початковому статутному капіталі 240 мільйонів гривень з початковим рівнем співвідношення між власним капіталом та виданими гарантіями на рівні 1:4 і 50-відсотковою гарантією це означає отримання позичальниками 1,9 мільярдів гривень кредитування. Організаційно-правова форма Фонду, коли держава бере участь у його створенні, з можливістю подальшого переходу

коштів із бюджетних у фінансову сферу, дозволить в майбутньому потенційним інвесторам підвищити капітал Фонду, у тому числі із залученням приватного, у тому числі, міжнародного капіталу, що означає мінімізацію витрат з державного бюджету для забезпечення надання гарантій та ще більший обсяг кредитування малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції. З урахуванням того, що в подальшому можна залучити контр-гарантії, співвідношення між власним капіталом та виданими гарантіями на рівні 1:4 можна збільшувати, а це значно збільшує доступ до кредитування.

Застосування кращих практик корпоративного управління в Фонді зводить до мінімуму політичний вплив на управління Фондом, підвищуючи прозорість прийнятих рішень.

При цьому Фонд має притримуватися спочатку консервативної політики, щоб завоювати довіру кредиторів та регуляторів та розробити дані, необхідні для усвідомленого визначення, чи підходить більш високий рівень співвідношення між власним капіталом та виданими гарантіями, за рахунок залучених контр-гарантій. Через кілька років роботи Фонд, як госпрозрахункова організація зможе краще прогнозувати втрати та краще синхронізувати коефіцієнт співвідношення між позиковими та власними капіталом з фактичним досвідом.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	-	Негативний вплив: - відсутність інтересу в банків та інших фінансових установ кредитувати виробників сільськогосподарської продукції з кількістю гектарів сільськогосподарських земель у власності або користуванні менше 500 га; - неможливість отримання кредитних ресурсів значною частиною малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції, у тому числі на придбання земельних ділянок сільськогосподарського призначення, що негативно вплине на земельну реформу держави; - високий рівень процентних ставок для малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції яким фінансові установи

		видали кредити, що впливає на доступність кредитів; - концентрація земельних ділянок сільськогосподарського призначення у великих виробників сільськогосподарської продукції, відсутність економічних чинників для формування середнього класу на селі, навантаження на соціальну сферу держави.
Альтернатива 2	-	Негативний вплив: - високий ризик браку коштів на виконання зобов'язань за гарантіями, якщо рівень неповернення кредитів перевищить очікуваний рівень; - витрати держави на адміністрування державних гарантій; - відсутність госпрозрахункової інституції, яка б зняла щорічне фінансове навантаження з Державного бюджету при виконанні функції держави з гарантування частини кредитних зобов'язань малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції.
Альтернатива 3	Позитивний вплив: - створення інституційного механізму який зніме щорічне навантаження бюджету але забезпечить часткове гарантування кредитів малим та середнім виробникам сільськогосподарської продукції; - заінтересованість банків та інших фінансових установ кредитувати виробників сільськогосподарської продукції з кількістю гектарів сільськогосподарських земель у власності або користуванні менше 500 га; - кредитування значної частини малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції, у тому числі на придбання земельних ділянок сільськогосподарського призначення; - створення економічних	

	чинників для формування середнього класу на селі, зниження навантаження на соціальну сферу держави; - застосування міжнародних стандартів корпоративного управління і управління ризиками, що дозволяє залучити додаткові фінансові ресурси, в тому числі міжнародних фінансових організацій.	
--	--	--

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	-	Негативний вплив на: - Відсутність можливості кредитування; - негативний вплив на зайнятість населення, кількість робочих місць.
Альтернатива 2	-	Може призвести до значних витрат бюджетних коштів, які могли би бути використані на соціальну сферу.
Альтернатива 3	Позитивний вплив на: - підвищення економічної активності в сільській місцевості через доступ до кредитування малих виробників сільськогосподарської продукції; - підвищення рівня зайнятості населення, збільшення робочих місць.	-

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

В таблиці взято до уваги всі зареєстровані суб'єкти господарювання в сільському господарстві від «мікро» до «великих» на базі статистичних даних станом на 2015 рік. Діяльність Фонду часткового гарантування кредитів спрямована на часткове гарантування кредитів малим та середнім виробникам сільськогосподарської продукції, під якими для цілей регуляторного акту розуміють суб'єктів підприємницької діяльності, у власності та/або користуванні яких перебувають землі сільськогосподарського призначення у обсягах, що не перевищують 500 гектарів, та які займаються вирощуванням сільськогосподарських культур, багаторічних насаджень, відгодівлею сільськогосподарських тварин та розведенням бджіл.

Такі виробники сільськогосподарської продукції зазначені в таблиці як

«малі» (50-500 га) та «мікро» (0-50 га).

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	196	6952	11758	22469	41374
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	0,5	16,8	28,4	54,3	X

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	-	Внаслідок недоступності банківських кредитів для малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції є негативний вплив на: - продуктивність їх виробництва; - їх конкурентоспроможність; - рівень інновацій в сільське господарство; - рівень інвестицій в сільське господарство; - рівень зайнятості населення в сільській місцевості.
Альтернатива 2	-	Негативний вплив може призвести до значних витрат бюджетних коштів, які могли би бути використані інші види державної підтримки виробникам сільськогосподарської продукції.
Альтернатива 3	Внаслідок створення Фонду часткового гарантування кредитів значно покращиться доступ малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції до банківських кредитів, зменшиться вартість їх залучення, мінімізуються ризики неповернення кредитів, що позитивно вплине на: - продуктивність виробництва; - конкурентно-спроможність таких	

	виробників; - рівень інновацій в сільське господарство; - рівень інвестицій в сільське господарство; - рівень зайнятості населення в сільській місцевості; - створення умов для розвитку середнього класу населення; - зниження рівня соціальної напруги в регіонах України; - розвиток ринку землі в Україні.	
--	--	--

Витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта.

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта»)	-
Альтернатива 2. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта»)	-
Альтернатива 3. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта»)	-

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Серед можливих альтернатив перевагу має Альтернатива 3 з таких підстав:

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	Цілі прийняття регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжує існувати)
Альтернатива 2	2	Цілі прийняття регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжує існувати)
Альтернатива 3	4	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	1	1	Альтернатива не забезпечує досягнення цілей регулювання. За відсутності вигод, кількість неврегульованих витрат залишається повністю. Не внесення змін до чинного Закону позбавить малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції, що, в свою чергу, не дозволить здійснювати ефективну земельну реформу, оскільки такі виробники будуть позбавлені доступу до довгострокових кредитних ресурсів на придбання земельних ділянок. Від такої альтернативи слід відмовитись
Альтернатива 2	2	1	Альтернатива не забезпечує досягнення цілей регулювання. За наявності одної вигоди, кількість неврегульованих витрат залишається великою. Високий ризик браку коштів на виконання зобов'язань за гарантіями, якщо рівень неповернення кредитів перевищить очікуваний рівень; Витрати держави на адміністрування державних гарантій; Відсутність госпрозрахункової інституції, яка б зняла щорічне фінансове навантаження з Державного бюджету при виконанні функцій держави з гарантування частини кредитних зобов'язань малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції. Від такої альтернативи слід відмовитись.

Альтернатива 3	4	4	Альтернатива забезпечує досягнення цілей регулювання. За відсутності неврегульованих витрат, дозволяє досягнути максимальної кількості вигод. Прийняття акта запровадить постійно діючий госпрозрахунковий механізм часткового гарантування кредитів малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції за рахунок коштів Фонду часткового гарантування кредитів в сільському господарстві. Створений Фонд зніме навантаження з бюджету на зазначену мету, сприятиме доступу малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції до дешевих кредитів, ринку землі, вирішенню проблеми зайнятості населення у сільській місцевості. Слід обрати таку альтернативу для впровадження.
----------------	---	---	--

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання проблеми

Проектом акта передбачається створення Фонду часткового гарантування кредитів в сільському господарстві України як юридичної особи, спеціалізованої небанківської фінансової установи, яка виконує функції забезпечення підтримки малих та середніх суб'єктів підприємництва, що здійснюють діяльність у сільському господарстві, шляхом гарантування виконання зобов'язань таких виробників за кредитними договорами перед фінансовими установами.

Для впровадження цього регуляторного акта необхідно:

1) вчинення організаційно-правових заходів по створенню зазначеного Фонду;

2) виділення з державного бюджету коштів на формування статутного капіталу Фонду.

Головними завданнями при здійсненні організаційно-правових заходів по створенню Фонду є забезпечення належного корпоративного управління з конкурсним відбором членів Ради Фонду, недопущення конфлікту інтересів осіб, які входять до складу органів управління Фонду з фінансовими установами та виробниками сільськогосподарської продукції, а також забезпечення ринкових фінансових механізмів надання гарантій сільськогосподарським товаровиробникам.

Для формування статутного капіталу Фонду державою виділено 240 млн. грн. Виділення бюджетних коштів за програмою “Формування статутного капіталу Фонду часткового гарантування кредитів” (код 1201300) передбачено в Додатку № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2020 рік».

В результаті створення Фонду з'явиться механізм для часткового забезпечення виконання зобов'язання позичальниками – виробниками сільськогосподарської продукції. Це дозволить залучити банки та інші фінансові установи в процес кредитування придбання земельних ділянок малими та середніми виробниками сільськогосподарської продукції, оскільки зменшить для таких фінансових установ ризик неповернення кредитів.

Актом передбачено, що:

1) для цілей цього регуляторного акта малими та середніми суб'єктами підприємництва є суб'єкти підприємницької діяльності, у власності та/або користуванні яких перебувають землі сільськогосподарського призначення у обсягах, що не перевищують 500 гектарів, та які здійснюють свою діяльність у галузі сільського господарства. У діючих Порядках використання коштів, зокрема у Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для надання фінансової підтримки розвитку фермерських господарств, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 106, передбачається надання фінансової підтримки фермерським господарствам, які мають чистий дохід (виручку) від реалізації продукції за останній рік до 20 млн. грн., що еквівалентно доходу з земельної ділянки площею до 500 гектарів, оскільки саме цей сегмент аграрного виробництва є найменш привабливим для банківської системи та потребує особливої уваги через високу вартість витрат банків щодо обслуговування такого малого виробника;

2) гарантії надаються лише за кредитами, наданими фінансовими установами, які уклали договір про співпрацю з Фондом та відповідають критеріям прийнятності, затвердженим Радою Фонду, порядок надання гарантії та максимальна сума гарантії Фонду перед однією фінансовою установою у поточному фінансовому році, визначається положенням, затвердженим Радою Фонду.

Фонд повинен мати чітко визначені та прозорі критерії прийнятності та кваліфікації для банків-партнерів (кредиторів) та цільової групи малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції (позичальників).

Ціноутворення наданих гарантії повинно покривати як ризики по гарантіях, так і адміністративні витрати для забезпечення фінансової стійкості Фонду. Очікується, що гарантійні внески становитимуть 2% річних від неповернутої суми позики. По мірі акумуляції статистичних даних про рівень невиконання зобов'язань за кредитними договорами може знизитися відсоткова ставка гарантійного внеска.

Акт передбачає також механізми, що забезпечують фінансову стабільність самого Фонду, а значить, можливість виконання своїх гарантійних зобов'язань перед багатьма фінансовими установами. Зокрема:

1) якщо протягом будь-яких 12 місяців поспіль фінансова установа вимагає від Фонду сплатити грошову суму за порушеними зобов'язаннями у розмірі, що перевищує 20 відсотків від суми усіх діючих гарантії, отриманих цією фінансовою установою, така фінансова установа не має права отримувати від Фонду нові гарантії за зобов'язаннями своїх позичальників протягом наступних 12 місяців.

2) у випадках, якщо фінансова установа отримала менше 10 гарантій від Фонду та вимагає сплатити грошову суму за порушеними зобов'язаннями у розмірі, що перевищує 20 відсотків від суми усіх діючих гарантій, отриманих цією фінансовою установою, Рада Фонду може встановити строк, на який видача нових гарантій такій фінансовій установі призупиняється. Після закінчення строку призупинення надання гарантій, фінансова установа може отримувати нові гарантії від Фонду, якщо така фінансова установа пройде перевірку Фонду на відповідність стандартам управління ризиками та аналізу платоспроможності.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Для того щоб задовільнити первинний очікуваний попит малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції, яким належить на праві власності або праві користування менше 500 га земель сільськогосподарського призначення, потрібно біля 1.5 мільярда гривень у капіталі Фонду. Це передбачає біля 260 000 га земельних ділянок для продажу.

В Державному бюджеті України на 2020 рік заплановано виділити 240 мільйонів гривень на формування статутного капіталу Фонду часткового гарантування кредитів в сільському господарстві. Зазначений рівень статутного капіталу дозволить задовільнити біля 15 відсотків первинного очікуваного попиту малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції (40 000 гектарів). Додаткових витрат з державного бюджету на діяльність Фонду часткового гарантування кредитів в сільському господарстві не потрібно, оскільки всі витрати на створення та функціонування Фонду будуть покриватися Фондом.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Запропонований регуляторний акт розроблено з метою створення механізму державної підтримки суб'єктів малого та середнього підприємництва у сільському господарстві в умовах запровадження ринку землі в Україні. Строк функціонування Фонду часткового гарантування кредитів в сільському господарстві не обмежується.

Дія Закону України «Про Фонд часткового гарантування кредитів в сільському господарстві» має на меті встановити засади функціонування Фонду при участі держави. Якщо у майбутньому держава прийме рішення відчужити свою частку у статутному капіталі Фонду, то після повного відчуження державою своєї частки дія акта припиниться. Після припинення дії акта учасники Фонду та сам Фонд буде підпадати під дію Цивільного та Господарського кодексів України, статуту Фонду, а також нормативно-

правових актів Уповноваженого органу, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг.

Враховуючи наведене, набрання чинності актом пропонується встановити день, наступний за днем його опублікування, що дозволить відразу приступити до створення Фонду часткового гарантування кредитів в сільському господарстві. Строк дії акта обмежується відкладальною обставиною – «повним відчуженням державою своєї частки».

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються після набрання чинності актом, обов'язковими з них є:

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта – надходження передбачаються до державних цільових фондів, зокрема Пенсійного фонду та Фонду соціального страхування у розмірі 5925 млн. гривень;

кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта – орієнтовно, 29 банків, які працюють з державною підтримкою та близько 5 тис. суб'єктів господарювання;

розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта – не потребуватиме додаткових витрат коштів та часу;

рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта – низький, оскільки інформування громадськості про вимоги регуляторного акта проведено лише шляхом його оприлюднення на офіційному веб-сайті Мінекономіки.

Основні показники результативності роботи Фонду часткового гарантування кредитів в сільському господарстві визначатимуться Радою цього Фонду.

Попередні розрахунки також дозволяють виділити наступні показники результативності роботи Фонду:

1) кількість малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції, які скористалися наданою гарантією Фонду;

2) кількість робочих місць, які створені або збережені в результаті діяльності малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції, який надана гарантія за кредитами;

3) площа земельних ділянок, придбаних завдяки кредитів, на забезпечення виконання зобов'язань за якими Фонд надав гарантію.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Базове відстеження результативності проекту Закону буде здійснюватись Мінекономіки шляхом обробки даних та інформації, отриманої від Фонду з

питань надання часткових гарантій за кредитними договорами через 1 рік після набрання ним чинності.

Повторне відстеження результативності регуляторного акта планується здійснити через 2 роки після набрання ним чинності, в результаті якого відбудеться порівняння показників базового та повторного відстеження.

Періодичне відстеження здійснюватиметься один раз на три роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта. Установлені кількісні та якісні значення показників результативності акта порівнюватимуться зі значенням аналогічних показників, що будуть встановлені під час повторного відстеження.

Відстеження результативності регуляторного акта буде здійснюватись Фондом протягом усього строку дії регуляторного акта шляхом аналізу щорічних даних щодо надання гарантій за кредитними договорами.

Відповідно до пункту першого частини 16 статті 9 Закону, Рада Фонду розробляє та затверджує стратегії розвитку Фонду на три роки. Затверджена Фондом стратегія схвалюється Загальним збором учасників Фонду. Вказана стратегія визначатиме заходи, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта.

**Виконувач обов'язків
Міністра розвитку економіки,
торгівлі та сільського
господарства України**
_____ 2020 р.

Павло КУХТА

**МІНІСТЕРСТВО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, ТОРГІВЛІ
ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ
(Мінекономіки)**

НАКАЗ
з особового складу

21.01.2020

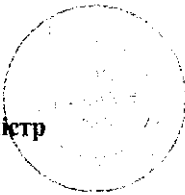
№ 232-к

Київ

Про виконання обов'язків Міністра

Доручаю виконання обов'язків Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України з 22 по 24 січня 2020 року першому заступнику Міністра Кухті Павлу Андрійовичу.

Міністр

Т. С. Милованов